

For det andet: Amsterdamtraktaten er ganske enkelt bedre end den, vi har. Den er et klart fremskridt for de danske mærkesager: demokrati, menneskerettigheder, bedre samarbejde om miljø og beskæftigelse, mærkesager, som vi jo deler i Folketinget og i samfundet.

For det tredje: De fire danske forbehold står intakte og sikrede, som regeringen lovede den danske befolkning. Jeg tror, at enhver kan erindre ordene »før, under og efter«. Sådan forholder det sig.

Den ny traktat er jo at sammenligne med nye vedtægter for en forening, men EU er ikke en forening, hvor vi skal samarbejde om hvad som helst. Vi skal samarbejde om det nødvendige. Vi skal samarbejde om lige præcis de spørgsmål, som vi ikke kan løse hver for sig, hverken mere eller mindre.

I den ny traktat er der klare holdninger og klare mål. Kampen mod arbejdsløsheden, ja, den er fortsat hvert enkelt lands hovedansvar, men nu vil vi tage ved lære i fællesskab af fortidens fejl. Vi vil undgå, at vi eksporterer problemerne til hinanden i nedgangstider, og vi vil sikre, at vi får mere beskæftigelse til gavn for os alle sammen i opgangstider. På EU-topmødet i november tager vi fat i praksis.

Vi ved jo også godt, at syreregnen ikke standser i Padborg. Gamle atomkraftværker i Østeuropa er ikke alene deres problem, men er jo i virkeligheden også vort problem. Med de nye miljøbestemmelser i Amsterdamtraktaten kan vi bedre bekæmpe den forurening, der kommer over grænserne, og vi kan bedre sikre vores fælles miljø, for vores fælles miljø er jo vores fælles ansvar.

Allervigtigst, allervigtigst for Danmark og for vores fremtid og for de andre landes fremtid, allervigtigst er, at Amsterdamtraktaten betyder, at vi nu kan gå i gang med at begynde opbygningen af et helt, et udelt Europa.

Nu kan vi omsider give de øst- og central-europæiske lande, herunder de tre baltiske lande, håndslag om et kommende medlemskab. Ingen – og jeg gentager: ingen – skal efterlades i usikkerhed. Vi skal på topmødet i december træffe beslutning om, hvordan udvidelsesforhandlingerne skal tilrettelægges. Der bliver ikke tale om en kvart udvidelse eller en halv udvidelse. Der bliver tale om en hel udvidelsesproces, om en sammenhængende proces, der vil strække sig en hel del år ud i fremtiden.

Danmark er forrest, når det gælder miljøstøtten til Østeuropa, herunder også til de baltiske

lande. Vi er det land, der bidrager mest, og resultaterne både for dem og for os har været imponerende.

Ikke mindst i forbindelse med udvidelsen af EU er det vigtigt, at ansøgerlandene lever op til miljøkravene, og det vil Danmark hjælpe aktivt med til. Vi skal være med til at sætte præg på udviklingen.

Nærhedsprincippet står nu tydeligere end før. Der er trukket en klarere streg mellem vores egen selvbestemmelse og det, vi ønsker EU skal samle sig om. EU's udvikling skal fremover ske i en retning, som befolkningen føler sig tryk ved, og hvor det er befolkningerne, der sætter tempoet.

Et ja ved den kommende folkeafstemning vil tegne et perspektiv for Danmark i Europa. Et nej vil sætte Danmark på sidelinjen, og det ønsker regeringen ikke. Der hører Danmark ikke hjemme! Regeringen fremsætter allerede i dag lovforslag om Danmarks tilslutning til Amsterdamtraktaten, og folkeafstemningen vil finde sted torsdag den 28. maj 1998. Der bliver tid til en grundig debat, både her i Folketinget og ikke mindst i befolkningen.

Så til den anden overordnede beslutning, regeringen lægger op til, nemlig økonomien. Danmark er i fremgang, og håbet og troen på fremgangen er genskabt. Vi har vist, at et flittigt folk er at finde i Danmark, når bare det får chancen, og danske virksomheder har vist, at de har talent og styrke til at gribe de nye udfordringer.

Regeringen har gennem sin økonomiske politik – med bl.a. reformerne af arbejdsmarkedet og skattesystemet – lagt nye, bedre og mere stabile rammer til rette. Vi har fået en bedre offentlig service med mindre tyngende offentlige udgifter, vi har overskud på finanserne, renten og inflationen er historisk lav, og der er overskud på betalingsbalancen. Men det er ikke medvind udefra, der har bragt dansk økonomi i god form. Vore største handelspartnere, Tyskland og Sverige, halter bagud, og vi skal faktisk lede længe rundt i Europa for at finde andre lande, hvor det går lige så godt som i Danmark.

Mange steder her i landet er der en situation, hvor praktisk talt alle er i arbejde, og måske allerbedst: De unges arbejdsløshed er nedbragt med to tredjedele. Hver gang der for 4 år siden var 3 unge arbejdsløse, er der i dag kun én, og om få år får vi heldigvis svært ved at finde den ene. Den nye generation så at sige suges ind i uddannelse og arbejde, og dagens unge stilles